

Rozmowa z Nocą

Ciemność nocy
Otula mnie swym nieprzejednanym chłodem
Opisana na niemal każdej kartce
Czy nie masz mnie dość, moja wierna towarzyszko?

Czy nie znużył Cię bieg
Przez tę dziwną, ziemską krainę?
Czemu nie wzdrygasz się
Na myśl o moim towarzystwie?

Czy jesteś obojętną istotą
Czy wyciągasz do mnie czule rękę
Ukazując odległy kraniec istnienia
Będący, za poetką, i krańcem cierpienia

Czym jesteś, towarzyszko
Wierniejsza od braci, siostr
I choć niezwykle obca, nieraz
Bliższa niż oni wszyscy

Czemu wspominam Cię niby
Dawno utraconą kochankę
Kiedy w świetle gwiazd latarni
Nią może jesteś właśnie?

19-6-2018

"Za poetką" – mowa oczywiście o Poświatowskiej, i jej "Śmierci"; przedostatnia linijka to zaś nawiązanie do ponoć Nataliowego wiersza i fragmentu "latarnie naszymi gwiazdami".

Totalselfhatred "Cold Numbness", "Solitude MMXIII"